

sikkerhedsrådet og ikke til generalforsamlingen. Komiteernes opgave skulle alene være af rådgivende art, og de skulle bestå af sikkerhedsrådets medlemmer samt til eksempel 15 andre medlemslande.

USA og Sovjetunionen gentog deres velkendte synspunkter, uden at nogen ændring kunne spores i de to landes stilling. Spørgsmålet om betaling af frivillige bidrag til lettelse af FN's finansielle situation gav anledning til en til tider heftig debat mellem de to lande. USA opfordrede kraftigt de lande, herunder Sovjetunionen, som endnu ikke efter den i 1965 i forbindelse med USAs opgivelse af artikel 19 opnåede forståelse havde ydet frivillige bidrag, til at yde sådanne. Indkom der bidrag som lovet, ville USA ikke mangle i rækken af bidragydere. Sovjetunionen gav udtryk for vilje til at yde et frivilligt bidrag, men hævdede, at den i 1965 opnåede forståelse omfattede alle FN's medlemslande, altså også USA, der imidlertid nu søgte at unddrage sig sine løfter ved at forlange, at Sovjetunionen først skulle betale.

2. Sideløbende med debatten i 33-magtsudvalget førtes forhandlinger om indholdet af udvalgets rapport til den 5. ekstraordinære generalforsamling.

De uforpligtede, ikke-europæiske medlemmer af udvalget udarbejdede et udkast til konklusioner af udvalgets arbejde med følgende indhold: Udvalget retter en ny appel til alle medlemslande, som endnu ikke har ydet frivillige bidrag, og i særdeleshed de højt udviklede lande om at yde sådanne bidrag. Udvalget tager til efterretning de forskellige forslag om finansiering af fredsbevarende operationer, herunder især ved frivillige bidrag, finansiering ved de direkte involverede parter, afholdelse af udgifterne af angriberen samt fordeling af udgifterne blandt alle medlemsstater. Udvalget anbefaler yderligere overvejelse af disse forslag, ligesom udvalget finder, at udviklingslandenes bidrag til særligt kostbare operationer ikke bør overstige 5 pct. af de samlede omkostninger. Videre anbefaler udvalget yderligere overvejelse af de fremkomne forslag med hensyn til faciliteter, tjenesteydelser og personel, som medlemslande frivilligt måtte stille til rådighed for fredsbevarende operationer; endelig anbefales, at udvalgets

mandat forlænges, idet det bemærkes, at en omfattende gennemgang af alle de involverede spørgsmål ikke vil kunne fuldføres før den 23. generalforsamling, men at dette dog ikke bør udelukke muligheden af en fremskridtsrapport til den 22. generalforsamling.

Det lykkedes ikke de uforpligtede, ikke-europæiske medlemmer at samle enighed om dette udkast i udvalget, hvorfor de i stedet forlangte forslaget optaget som bilag til udvalgets rapport til den ekstraordinære generalforsamling. Dette godkendtes af udvalget, men bevirkede samtidig, at Storbritannien, der fandt, at mange af ovennævnte konklusioner var af kontroversiel art, på tilsvarende måde ønskede sit forslag til konklusioner af udvalgets arbejde optaget som bilag til rapporten.

De britiske konklusioner, hvis optagelse i rapporten også godkendtes af udvalget, gik i hovedtræk ud på følgende: Udvalget anmoder generalforsamlingen om at opfordre medlemslandene påny til at yde frivillige bidrag, om at bemyndige generalsekretæren til at gennemføre en undersøgelse af de tekniske aspekter i forbindelse med fredsbevarende operationer af ikke-tvangsmæssig art, om at opfordre medlemslandene til at give generalsekretæren oplysninger om arten af de ydelser af militær, civil eller anden art, som de måtte være i stand til at stille til rådighed i tilfælde af en anmodning om deltagelse i en behørigt vedtaget fredsbevarende operation samt om at opfordre 33-magtsudvalget til at fortsætte undersøgelserne af midlerne til at sikre tilfredsstillende finansiering af fredsbevarende operationer, idet der herved specielt tages hensyn til de i udvalget fremsatte forslag om retfærdig fordeling af omkostningerne ved særlig kostbare operationer i overensstemmelse med de retningslinjer, der allerede er fastlagt ved den 4. ekstraordinære generalforsamlings resolution nr. 1874 (S-IV).

På baggrund af den eksisterende uenighed i 33-magtsudvalget udarbejdede udvalgets formand, Mexicos ambassadør, en kompromistekst i form af et resolutionsforslag, som udvalget skulle anbefale til generalforsamlingens vedtagelse. Ifølge forslaget operative del gentager generalforsamlingen sin appel til alle medlemslande, og i særdeleshed de højt udviklede lande, om at yde frivillige